Ἐκκλησίας Πρωτονοτάριος [1]. Τελευτήσαντος δὲ καὶ τούτου φαίνεται διδάσκων κατὰ τὴν ἐφεξῆς ΙΖ' Ἑκατονταετηρίδα (1600—) Φραγκίσκος ὁ Κόκκος, Νάξιος ἐν Ῥώμῃ σπουδάσας, ὑπὸ Ῥαφαὴλ τοῦ Πατριάρχου μετακληθεὶς, διδάσκαλος τῆς ἱερᾶς Θεολογίας δόκιμος [2].

---

(1) «Κατὰ τὸ 1580 ἔτος ἐκδημήσαντος τοῦ βίου τοῦ Ἰωάννου τούτου ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεοδόσιος ὁ Ζυγομαλᾶς, Πρωτονοτάριος τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ βοηθὸς ἐν τοῖς γράμμασι ταύτης τῶν Πατριαρχῶν μέχρι τῆς αὐτοῦ τελευτῆς, τὴν Σχολὴν ἀνείληφε, περίπυστος αὐτὸς διὰ τὴν μετὰ τοῦ Γερμανοῦ τὸ γένος Μαρτίνου τοῦ Κρουσίου αὐτοῦ ἀλληλογραφίαν· ἐκ δὲ τῶν ὧν ὁ Θεοδόσιος ἀπέστειλε πρὸς Κρούσιον διαφόρων ὑπομνημάτων συνέστη καὶ τετύπωται ἡ Τουρκογραίτζια. Τελευτήσαντος δὲ καὶ τούτου ἡ τῶν μαθημάτων διδασκαλία μικρὸν διαλιποῦσα, ἀνεισήχθη πάλιν προνοίᾳ τῆς Ἐκκλησίας καὶ παρετάθη ἕς γ' ἐπὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Κορυδαλέως.» αὐτόθι. Ἰωάννης ὁ Ζυγομαλᾶς ἔγραψε λόγον ἐγκωμιαστικὸν εἰς Λουκᾶν Μιχαὴλ Δοῦκα Κυδωνίας (Fabric. ΙΑ', 724.). Ὁ δὲ Θεοδόσιος ἔγραψε περὶ τοῦ Ὄρους Σινᾶ καὶ Ἄθω καὶ Ὁδοιπορικὰ κτλ. (αὐτόθι σελ. 724. Σ. Ἀρ.).

(2) Περὶ τούτου τάδε ὁ Κωνςάντιος ἐπέστελλεν Εὐθυβούλῃ (ἐν τῇ αὐτῇ ἀνεκδ. Διατριβῇ): «Ἐρωτᾷ ἡ φιλότης αὐτῆς τὸ ἐν μέσῳ Ζυγομαλάδων καὶ ἐλεύσεως τοῦ Κορυδαλέως παρεμπίπτον χάσμα πῶς ἄρα συμπληρωθήσεται; Ἐκ δὲ τινων ἐπιστολῶν τεκμαίρεται (sic), ὅτι ἀρχομένης τῆς ΙΖ' τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἑκατονταετηρίδων διδάσκαλος διετέλει τοῦ Γένους ὁ τὴν πατρίδα Νάξιος Φραγκίσκος Κόκκος· ἀλλ' ἴστω ἡ ἐλλογιμότης αὐτῆς. Κατὰ τὸ 1570 ἔτος τρεῖς νέοι τὴν ἡλικίαν Ματθαῖος Καρυοφύλλης ὁ Κρὴς, Δημηνιανὸς ὁ Κεφαλλὴν, καὶ ὁ Νάξιος οὗτος Κόκκος εἰς τὸ ἐν Ῥώμῃ ἱδρυθὲν Φροντιστήριον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ἢ μᾶλλον πονηρὰν καὶ δολίαν πρὸς προσηλυτισμὸν σαγήνην, ἐπὶ σπουδῇ καὶ μαθήσει ταὐτοχρόνως ἀφίκοντο, ἔνθα ἅμα τῇ μαθήσει καὶ τὸ ποτήριον τῆς παπικῆς τρύγης ἐς κόρον πεπόκασιν ἀπαρνησάμενοι τὴν πατρῴαν εὐσέβειαν· ἀλλὰ πρὶν αὐτοὺς ἐξελθεῖν τοῦ Φροντιστηρίου, ὡς γέρας διδάκτρων καὶ μισθὸν τῆς τούτων ἀποστασίας κατ' ἔνστασιν ἐπίμονον καὶ ζήτησιν ποντιφικὴν ἀπότομον συνέγραψαν οἱ πεπλανημένοι κατὰ τοῦ ἱεροῦ ἀνδρὸς Μάρκου τοῦ Ἐφέσου, δυσφημοῦντες τὸν γενναῖον τοῦ ὀρθοῦ δόγματος πρόμαχον ὡς κακῶς δῆθεν ζήσαντα καὶ κακῶς τελευτήσαντα. Ἐκ δὲ τῶν τριῶν τούτων (ἐκτὸς τοῦ Κρητὸς) οἱ δύο ἐξῆλθον τῆς Ῥώμης· καὶ ὁ μὲν Δημηνιανὸς προσεκολλήθη τῷ τῆς Φλωρεντίας Δουκὶ, παρ' ᾧ ἠξίωται φιλοφροσύνης τε πάσης καὶ περιθάλψεως, τῆς τοῦ συμβούλου τιμῆς, πλουσίων ἄλλων χαρίτων μέχρι τελευτῆς· ὁ δὲ Καρυοφύλλης ὀρεκτικώτερος φανεὶς τοῦ Κεφαλλῆνος παρέμεινε παπικὸν ἀνδράποδον ἐν Ῥώμῃ, συνδιατρίβων ὡς παράσιτος κόλαξ τοῖς ἀβροδιαίτοις τῶν Καρδινάλεων καὶ ἀλ-